

Udskriftsdato: 9. februar 2021

KEN nr 10034 af 01/05/2012 (Gældende)

Ankestyrelsens principafgørelse 92-12 om nødvendige merudgifter - børn - personkreds - funktionsevnevurdering

---

Ministerium: Social- og Indenrigsministeriet

Journalnummer: J.nr.: 5200080-12

Ankestyrelsens principafgørelse 92-12 om nødvendige merudgifter - børn - personkreds - funktionsevnevurdering

Resume:

Det er den samlede nedsættelse af funktionsevnen, der skal lægges til grund ved vurderingen af, om et barn er omfattet af personkredsen og har ret til merudgifter.

Et barn med flere lidelser behøver således ikke være omfattet af personkredsen for hver enkel lidelse for, at merudgifter ved forsørgelsen af barnet i hjemmet kan dækkes. Det er den samlede funktionsevne, der skal være betydeligt nedsat eller indgribende.

Det er dog en forudsætning, at den enkelte lidelse, og den deraf følgende nedsættelse af funktionsevnen, er varig, langvarig eller kronisk, og at merudgifterne er en konsekvens af den nedsatte funktionsevne og der er tale om nødvendige merudgifter ved forsørgelsen af barnet i hjemmet.

Love:

Lov om social service - lovbekendtgørelse nr. 904 af 18. august 2011 - § 41

Bekendtgørelser:

Socialministeriets bekendtgørelse nr. 1198 af 15. oktober 2007 om tilskud til pasning af børn med handicap eller langvarig sygdom -

Afgørelse:

Ankestyrelsen har i møde truffet afgørelse i kommunens sag om afklaring af praksis, når et barn, der er omfattet af personkredsen i § 41, har flere lidelser.

Resultatet er

- Det er den samlede nedsættelse af funktionsevnen, der skal lægges til grund ved vurderingen af ret til merudgifter efter § 41.
- Merudgifter på grund af datterens lidelser i form af sengevæderi, kronisk forstoppelse og blærebetændelse vil kunne dækkes, såfremt lidelserne er varige, langvarige eller kroniske, og merudgifterne er nødvendige, herunder en nødvendig konsekvens af den nedsatte funktionsevne.

Det betyder, at kommunen skal behandle sagen igen og træffe ny afgørelse.

Vi er således kommet til samme resultat som Det sociale Nævn i Stats-forvaltningen Y for så vidt angår perioden fra 1. december 2010 og frem, men ændrer nævnets afgørelse vedrørende perioden fra ansøgningstidspunktet til den 30. november 2010, idet der blev klaget over, at kommunen ikke ville vurdere berettigelsen til merudgifter som følge af ovennævnte lidelser.

Der var enighed på mødet.

Begrundelsen for afgørelsen

Ankestyrelsen finder, at det er den samlede nedsættelse af funktionsevnen, der skal lægges til grund ved vurderingen af omfattelsen af personkredsen og ret til merudgifter efter § 41.

Vi har lagt til grund, at datteren allerede er omfattet af personkredsen for merudgifter til børn på grund af diagnosen mentalt retarderet, anden gennemgribende udviklingsforstyrrelse og kroniske motoriske tics.

Der skal foretages en samlet vurdering af den nedsatte funktionsevne ved et barn med flere lidelser. Et barn med flere lidelser skal ikke være omfattet af personkredsen for hver enkelt lidelse for, at nødvendige merudgifter ved forsørgelsen af barnet i hjemmet kan dækkes. Det forudsættes dog, at den enkelte lidelse, og den deraf følgende nedsættelse af funktionsevnen, er varig, langvarig eller kronisk, og at merudgifterne er en konsekvens af den nedsatte funktionsevne.

NN vil således have ret til at få dækket merudgifter på grund af datterens lidelser i form af sengevæderi, kronisk forstoppelse og blærebetændelse, hvis lidelserne er varige, langvarige eller kroniske, og hvis merudgifterne er nødvendige. Ved vurderingen af om udgifterne til disse lidelser kan dækkes, er det en forudsætning, at også disse lidelser og den funktionsnedsættelse, den fører til, er varige, langvarige eller kroniske.

Kommunen skal herefter vurdere, om datterens funktionsnedsættelse som følge af hendes lidelser i form af sengevæderi, kronisk forstoppelse og blærebetændelse kan anses for varige, langvarige eller kroniske, når kommunen tager stilling til, om udgifter, der skyldes disse lidelser, kan dækkes som merudgifter.

Vi bemærker, at de retningslinjer, som Ankestyrelsen lagde til grund i Principafgørelse nr. 232-10 vedrørende merudgifter til handicappede på voksenområdet, således også finder anvendelse på området for merudgifter ved forsørgelsen af børn.

Bemærkninger til klagen

I klagen anføres, at servicelovens § 41 og § 100 ikke er enslydende formuleret, og bestemmelserne har ikke samme målgruppe. Kommunen anså det på denne baggrund ikke indlysende, at principafgørelser udsendt for servicelovens § 100 umiddelbart også kan anvendes som praksisanvisning for servicelovens § 41.

Efter § 41 gælder, at nedsat funktionsevne hos et barn skal være både betydelig og varig, og at en kronisk eller langvarig lidelse også skal være indgribende, før barnet er omfattet af målgruppen, jf. C-13-99.

Kommunen fandt endvidere, at nævnet ved sin afgørelse åbnede for en betydelig udvidelse af merudgiftsbegrebet.

Endelig anførte kommunen, at et barn, der er omfattet af målgruppen på baggrund af en lidelse, og hvor barnet derudover har en mindre indgribende lidelse, som ikke i sig selv er betydelig eller indgribende, ses ikke at have en merudgift i forbindelse med den mindre indgribende lidelse i sammenligning med forældre til et barn, hvor barnet kun har en mindre indgribende lidelse. Som eksempel nævnte kommunen vejledningens pkt. 145.

Med nævnets afgørelse kunne forældre til ovenstående børn fremover få dækket merudgifter for mindre indgribende ydelse, hvis den er varig og barnet i forvejen er omfattet af målgruppen på baggrund af en anden lidelse.

Det i klagen anførte giver ikke grundlag for en ændret vurdering. Der henvises til vores begrundelse for afgørelsen.

Oplysninger i sagen

Vi har afgjort sagen på grundlag af:

- De oplysninger, som forelå da nævnet traf afgørelse i sagen
- Nævnets afgørelse af 1. september 2011
- Klagen til Ankestyrelsen af 29. september 2011
- Nævnets genvurdering

Sagsfremstilling

Kommunen meddelte ved afgørelse af 15. februar 2011 afslag på dækning af merudgifter i forbindelse med datterens lidelser i form af kronisk forstoppelse og kronisk blærebetændelse.

Kommunen anførte, at ud fra de oplysninger, som kommunen havde modtaget fra sygehuset, var det ikke muligt at konkludere, at datteren havde en "betydelig og varigt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne eller indgribende kronisk eller langvarig lidelse". Datteren havde nogle symptomer, som hun blev behandlet for. Det fremgår af vejledningen, at hvis et barn ikke er færdigbehandlet/alle tiltag har været afprøvet, så kan barnet/lidelsen ikke siges at være omfattet af målgruppen i servicelovens § 41. Kommunen vurderede endvidere, at den del omkring kronisk forstoppelse ikke var tilstrækkelig indgribende (med alvorlige følger i den daglige tilværelse) til at være omfattet af § 41.

Nævnet hjemviste den 1. september 2011 kommunens afgørelse vedrørende perioden fra ansøgningstidspunktet fra 1. december 2010 og frem. Kommunen skulle tage stilling til om blærebetændelse, sengevæderi og kronisk forstoppelse er varige lidelser i servicelovens forstand.

Nævnet begrundede sin afgørelse med, at Ankestyrelsen i principafgørelse 232-10, som blev udsendt den 30. november 2010, afklarede i hvilket omfang en person kan få dækket merudgifter, der er en følge af en anden lidelse, end den lidelse, som personen primært er omfattet af personkredsen på baggrund af.

Nævnet vurderede som følge af denne afgørelse, at datteren fra den 1. december 2010 som udgangspunkt havde ret til at få dækket merudgifter, der er en følge af en anden lidelse, hvis lidelsen er varig, og hvis merudgiften er nødvendig.

Nævnet havde ikke tilstrækkelige oplysninger til at vurdere, om datterens blærebetændelse, sengevæderi og kronisk forstoppelse var varige lidelser i servicelovens forstand.

I klagen anføres, at servicelovens § 41 og § 100 ikke er enslydende formuleret, og bestemmelserne har ikke samme målgruppe. Kommunen anså det på denne baggrund ikke indlysende, at principafgørelser udsendt for servicelovens § 100 umiddelbart også kan anvendes som praksisanvisning for servicelovens § 41.

Efter § 41 gælder, at nedsat funktionsevne hos et barn skal være både betydelig og varig, og at en kronisk eller langvarig lidelse også skal være indgribende, før barnet er omfattet af målgruppen, jf. C-13-99.

Kommunen fandt endvidere, at nævnet ved sin afgørelse åbnede for en betydelig udvidelse af merudgiftsbegrebet.

Endelig anførte kommunen, at et barn, der er omfattet af målgruppen på baggrund af en lidelse, og hvor barnet derudover har en mindre indgribende lidelse, som ikke i sig selv er betydelig eller indgribende, ses ikke at have en merudgift i forbindelse med den mindre indgribende lidelse i sammenligning med forældre til et barn, hvor barnet kun har en mindre indgribende lidelse. Som eksempel nævnte kommunen vejledningens pkt. 145.

Med nævnets afgørelse kunne forældre til ovenstående børn fremover få dækket merudgifter for mindre indgribende ydelse, hvis den er varig og barnet i forvejen er omfattet af målgruppen på baggrund af en anden lidelse.

Nævnet fastholdt sin afgørelse med den givne begrundelse.